

der ligger i Bestemmelsen. Der behøves blot en simpel Meddelelse, en mundtlig Meddelelse til vedkommende Lejer om, at nu synes han, Lejeren godt kunde betale saa og saa meget mere, og en Antydning af, at hvis Lejeren ikke er enig deri, er der en Opsigelse under Opsejling. Ejeren risikerer jo intet som helst andet derved, end at han de første to Aar derefter ikke vil kunne opnaa nogen økonomisk Vinding derved; men den Risiko vil han nogenlunde rolig kunne løbe; for Tilbøjeligheden til at lade sig tvinge til at indgaa frivillige Overenskomster vil vokse saa overordentlig stærkt, at Risikoen vil være meget ringe for de Ejere, der vil indlade sig paa at bruge Loven paa den Maade. Den højtærede Indenrigsminister og ethvert andet fornuftigt Menneske vil være paa det rene med, at denne Bestemmelse vil der være lad os sige adskillige Ejere, som ikke vil betænke sig paa at gøre Anvendelse af.

Den højtærede Minister sagde henvendt til mig, at det var urigtigt, naar jeg under disse Forhandlinger, som jeg ikke her behøver at komme nærmere ind paa, havde henvist til de $3\frac{1}{2}$ pCt., som nu er blevet til 5 pCt., som Ejeren kommer til at nyde godt af, og den højtærede Minister henviste til, at det var jo kun i et begrænset Omfang, de 30 pCt. blev forhøjet til 35, idet man i de allerfleste Tilfælde allerede var naaet op over de 35 pCt. Men det var ikke det, jeg gjorde gældende; jeg sagde, der var ikke Spor af Tvivl om, at naar man giver Adgang til en Forhøjelse med 5 pCt., vil det betyde en Stigning over hele Linien, thi man vil deri læse en Erkendelse af, at det nuværende Huslejeniveau er for lavt. Hvis det ikke er denne Opfattelse, der ligger til Grund, kan det ikke være nogen anden end den, at man har indsat denne Forhøjelse for at hjælpe Grundejerne, de daarligste af dem, dem, der ikke har kunne opnaa nogen Forhøjelse, fordi de overhovedet ingen Verdens Ting har foretaget sig. Og jeg kan dog ikke tænke mig, at det er Forslagets Øjemed netop at begunstige disse. Men hvis ikke Lovforslagets Tanke er den, maa det være den at hidføre en almindelig Forhøjelse af Huslejeniveauet, og saa medfører det jo netop de Virkninger, jeg før nævnte.

Den højtærede Indenrigsminister søgte at forsvare den Sprogbrug, at man kalder Skatter for Driftsudgifter. Jeg tror nu ikke, at de Eksempler, den højtærede Minister anførte, var særlig overbevisende; jeg følte mig i hvert Fald ikke overbevist, og jeg tror nu, det er en meget sjælden Sprogbrug; men jeg indrømmer, at det er et Spørgsmaal

af liden Betydning, og jeg skal ikke forlænge Diskussionen derom. Af stor reel Betydning er derimod, hvad den højtærede Minister derefter sagde, at det maatte vel være, fordi jeg ikke havde noget reelt imod den Ordning, der her blev foreslaaet, at jeg var enig i den Ordning, hvorved man fastslaar, at Lejerne skal betale alle Ejendomsskatter, at det hele skal gaa over paa dem, uden at der derved opnaas nogen social Fordel — for det havde jo været noget andet. Nej, jeg gik netop ud fra, at det var ganske uforholdent at sige, at jeg fandt, det var en ganske urimelig Bestemmelse, for det syntes jeg var ret selvfølgelig.

Til Slut skal jeg blot gentage et Spørgsmaal, som for Resten allerede er gentaget af Socialdemokraternes ærede Ordfører (Simonsen). Ministeren har ikke givet noget Svar paa det Spørgsmaal, jeg stillede i Gaar; og jeg maa derfor gentage det i Dag og spørge Ministeren, om det ikke er hans Mening at søge den nugældende Lov forlænget for een eller helst to Maaneder. Jeg for mit Vedkommende har ikke i nogen som helst Maade klaget over det sene Tidspunkt for Lovforslagets Fremkomst, fordi jeg saa godt forstaar alt, hvad der er kommet i Vejen, at der har været Vanskeligheder, som maaske har været uoverkommelige, for at fremsætte det før nu. Men nu er Resultatet blevet det, at vi staar her ved første Behandling den 22. Marts, og den 31. Marts udløber Lovens Gyldighed. Det forekommer mig derfor urimeligt, hvis man ikke vælger den Vej at søge den gældende Lov forlænget. Ellers kommer Udvalget nemlig til at arbejde under et Pres, der er ganske urimeligt; det vil være afskaaret fra at anstille de Undersøgelser og at skaffe sig de Oplysninger, der under Behandlingen af en saa vigtig Sag er ganske overordentlig paakrævet, og som jeg synes, det vil være ganske uforsvarligt, at Udvalget bliver afskaaret fra at indhente. Jeg gentager derfor paa ny det Spørgsmaal, jeg i Gaar stillede til den højtærede Indenrigsminister i saa Henseende.

Det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg rettede kun et Par direkte Bemærkninger til mig. I Anledning af det Citat, jeg have givet af Boligkommissionens Betænkning, hvorunder hans Navn findes, svarede det ærede Medlem mig med en Henvi-
sing til, at saavel han som afdøde Landstingsmand Jørgen Berthelsen paa andre Steder havde givet Udtryk for noget afvigende Anskuelse. Ja, men det ærede Medlem vil jo ikke kunne komme bort fra, at han har sat sit Navn under, at han ansaa det for katastrofalt at